

[Helga Pedersen.]

bør vurderes ud fra denne betragtning. Ved færdselssikkerheden tænkes i første række på sikkerhed for menneskers liv og helbred, og vi er forpligtet til ikke på noget punkt at slække på vore bestræbelser for at beskytte vore medmennesker mest muligt; men hensynet til i det hele at trykke færdslen spiller en rolle. Samfundsmæssigt er det således af betydning, at trafikken afvikles uden for store skader på gods og værdier, ligesom det mere indirekte er vigtigt, at trafikken fremmes så hensigtsmæssigt og forsåvidt også så hurtigt, som det er muligt, alle sikkerhedshensyn taget i betragtning.

Det er desuden af betydning, at færdselsloven på retfærdig måde gør op med de forskellige vejfarendes interesser. Vi har alle ret til at færdes på vejen, taget i færdselslovens betydning, og hvis færdselsloven på et punkt begunstiger en vejfarende urimeligt, risikerer vi hos andre vejfarende modvilje, surhed og kværulance, som i sig selv er til skade for færdselens rolige afvikling. Så rigtigt det er, at bilisten og andre kørende har pligt til at holde tilbage og om fornødent at standse for gående i et fodgængerfelt, lige så vigtigt er det, at den gående passerer fodgængerfeltet så hurtigt, som forholdene tillader det, og ikke ved uendelig langsom slentren søger at demonstrere sit krav på særlig hensyntagen fra den kørendes side. Og selvom det af hensyn til færdselssikkerheden, af ordenshensyn og af skattemæssige hensyn må anses for ønskeligt, at almindelige motorkøretøjer m. v. registreres eller godkendes, lige så ønskeligt er det, at man ikke fastholder disse strenge regler ved den traktorkørsel, der kun i begrænset omfang foregår på vejene, ligesom det ville være urimeligt at forlange registrering af alle påhængsredskaber og motorredskaber. På sådanne områder må foretages en omhyggelig afvejning af på den ene side de færdselsmæssige interesser og på den anden side de erhvervsmæssige — i første række de landbrugsmæssige — interesser.

Jeg ser, at den højtærede minister har haft betænkeligheder vedrørende spørgsmålet om førerbevis til landbrugets traktorer. Jeg finder kun anledning til at bemærke, at de hidtil indhøstede erfaringer såvidt mig bekendt ikke har givet grund til at gå væk fra de gældende og nu atter

foreslåede regler; jeg er tilfreds med, at den højtærede minister har overvundet sine betænkeligheder i denne omgang. I det store og hele synes jeg, forslaget har taget rimeligt hensyn til de forskellige vejfarendes interesser.

Det, der interesserer mest og umiddelbart ved det nye forslag, er jo reglerne om, hvordan vi skal færdes på vejen, altså de egentlige færdselsregler. Det er meget vigtigt, at forslaget ikke betegner et brud på gældende ret — jeg tror også, det ville føre til et frygteligt kaos, hvis det var tilfældet — men forslaget er en modernisering af loven af 1932 og en kodificering af allerede indført praksis.

De foreslåede bestemmelser om køretøjets plads på kørebanen under kørsel og om placeringen på kørebanen under svingning stemmer nogenlunde med, hvad der i praksis anses for god kørsel i dag. Det bliver nu lovfæstet, at den, der vil dreje til venstre, i god tid skal føre vognen ind mod vejens midtlinie, men han skal påse, at manøvren kan foretages uden fare for bagfra kommende, og han skal afvente forbikørsel af modgående færdsel. Dette må betyde, at ansvaret lægges på den kørende, der svinger. For visse hovedveje vil disse regler nok skabe problemer. På de steder, hvor hovedvej 1 endnu er smal, og hvor der ustandselig kommer færgetræk, tror jeg, reglerne må medføre, at den, der vil dreje til venstre, ikke kan lægge sig ved midtlinien af vejen uden fare for sig selv og andre. Han kan måske nok tvinge trafikanterne bag sig til at standse, selvom det er risikabelt, for de skal jævnlig nå færgen, men han kan ikke risikere at trodse et færgetræk og de enkeltes overhalingstilbøjeligheder. Jeg tror, han nu som før tvinges til at holde sig i ræbatten helt ude i højre side, hvis han vil være sikker. Jeg tror, vi nøje må vurdere denne regel i udvalget.

De foreslåede regler om, hvorledes de kørende, der møder eller overhaler hinanden i lyttetændingstiden og udenfor denne, skal forholde sig, om, hvorvidt cykler og knallerter må følges ad, og om rigtig parkering og standsning forekommer mig i det store og hele tiltalende. Det forekommer mig især vigtigt, at der fastsættes regler for overhalinger, når der foregår kortegekørsel på vejen.